

Forbrydelse, naar disse efter endt Straf erklære sig trængende og derfor afleveres til Fattigvæsenet paa det Sted, hvor Straffen er udstaaet, hvormod Udgifterne ved selve Hjemsendelsen bestoer paa den i § 56 foreskrevne Maade.

§ 58.

Naar en Person i Medfør af de i denne Lov givne Regler ifølge Begjæring af Fattigbestyrelsen skal hjemsendes ved Politiets Foranstaltning, saavel som naar en Person, som reiser for at søge Arbeide i sin Profession eller iøvrigt reiser om for at søge Arbeide eller Tjeneste og som følge deraf ifølge Bestemmelserne i Forordning af 10de December 1828 skal være forsynet med Vandrebog eller Rejsepas, bliver at hjemvise i Genhold til de i bemeldte Forordning indeholdte Bestemmelser, kan dette ske derved, at han af vedkommende Politimester ved Paategning i Vandrebogen eller Pasjet eller ved Medgivelsen af et Tvangspas hjemvises til sin Forsørgelseskommune, saaledes at der ikke medgives ham nogen Ledsager, og at der af Politimestrene i de Kjøbstæder, som han har at vandre igjennem, udbetales ham Tærepenge med et vist Beløb, hvis Størrelse fastsættes af Indenrigsministeren, for hver Mil indtil den Kjøbstad, der efter den ham foreskrevne Rejseplan ligger nærmest, samt at han, saafremt han afviger fra den Vej, det i Vandrebogen eller Pasjet er paalagt ham at følge, ifalder Straf af 3 Dages Fængsel paa Vand og Brød. Denne Hjemsendelsesmaade bør kun vælges, naar der er Grund til at antage, at den ikke vil lede til Misbrug, og bliver, saafremt saadanne vise sig undervejs, at forandre til Hjemsendelse under Opsyn, i hvilket Tilfælde da den Kommune, hvori Hjemsendelsesmaaden forandres, bliver at anse som den affsendende Kommune; men forøvrigt vil det, naar en Person hjemvises i Genhold til Reglerne i Forordning af 10de December 1828, ikke være nødvendigt at indhente Bestemmelssætedets Erkjendelse af, at den Paagældende er forsørgelsesberettiget sammesteds, men Hjemsendelsen kan ske til det Sted, som efter de foreliggende Oplysninger i Forbindelse med den Paagældendes Forklaring, maa anses for hans Forsørgelsessted. — Tærepengene til hjemviste Personer udredes forskudsvis af hvert Steds Politikasse og erstattes samme efter aarlig Opgjørelse for Landets Vedkommende af Amtsepartitionsfonden og for Kjøbstædernes af Kæmmerkassen. Udgifterne til Hjemvistes Oversendelse over Belterne eller fra en Søkjøbstad her i Landet til Udlandet, blive at erstatte vedkommende Søkjøbstads Politikasse, af hvilken de forskudsvis udredes, fra den Kommune, hvorfra Hjemvisningen er sket, og blive derefter endelig at bære paa den i § 56 i Slutningen foreskrevne Maade.

§ 59.

Bestyrelsen for en Kommune, i hvilken en Person er forsørgelsesberettiget, er pligtig til paa dennes Begjæring til Brug i Udlandet at meddele ham Vidnesbyrd herom saavel som om, at han og i Forbindelse med ham hans Hustru og Børn ville blive modtagne til Forsørgelse i Kommunen, saalænge han ikke er bleven Statsborger i en fremmed Stat eller i Udlandet har vundet Forsørgelsesret efter dennes Lov.

§ 60.

Meningsuligheder mellem Kommuner om de dem ifølge denne Lov i deres indbyrdes Forhold paahvilende Forpligtelser afgjøres af Amtmanden i den Overvrighedsreds, hvortil den Kommune henhører, om hvis Forpligtelse der er Spørgsmaal, og forsaavidt det er Kjøbenhavn, om hvis Forpligtelse der tvistes, af Indenrigsministeren. Eigesom Amtmændenes Kjendelser kunne indaantes for Indenrigsministeren, dog ikke senere end 12 Uger efter Kjendelsens Afstjæling, saaledes tilkommer der overhovedet denne Minister den øverste Myndighed i Fattiglager for hele Landet.

De af vedkommende overordnede Myndigheder i Medfør af denne Lov i Fattiglager trufne Afgjørelser kunne ikke indaantes for Domstolene.